

Avtor: **Marijan Rafael Loboda** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Novi meniševski grb

Meniševci imamo nov grb. Njegova avtorja sta Marijan R. Loboda in Robert Kužnik, ki ga je tudi grafično pripravil. Prva javna predstavitev grba je potekala v prisotnosti cerkniškega župana Marka Ruparja in Meniševcev v nedeljo, 20. junija, »na vagi« v Begunjah pri Cerknici. Organizator dogodka je bilo Turistično društvo Menišija. Grb je blagoslovil župnik Maks Ipavec. Kulturni dogodek »Na lepi Menišiji« so pripravili člani Kulturnega društva Menišija.

»Menišija je nizka, proti zahodu nagnjena kraška planota med severnim gričevnatim robom udornega Cerkniškega in Planinskega polja, Vinjim vrhom, delom toka Otavščice in Špičastim Stražiščem (Špičko) ter čokato Slivnico. Na njej leže vasi Begunje, Bezuljak, Dobec, Kožljek, Selšček, Topol ter Brezje. Pokrajinsko ime za planoto je nastalo v času, ko so prebivalci teh vasi 500 let (1260–1782) bili podložniki kartuzijanskega samostana v Bistri,« je zapisala Marija Hren ob stoletnici ustanovitve Župnije sv. Jerneja v Begunjah pri Cerknici.

Grb je sestavljen iz grboslovnih elementov, ki predstavljajo dediščino, lastnino, pripadnost, kaj drugega ali pa oznako kraja, področja, držav in podobno. Sestava grba se mora podrežati grboslovnim, heraldičnim pravilom, da je berljiv vsem grboslovcem in drugim.

Dokumentarni, heraldični grb je opis (blazoniranje) grba. Upodobitev je ilustracija opisa, ki je lahko različna glede na spretnost risarja ali načina risanja glede na časovne odmaknjenosti.

V našem primeru je grb namenjen označitvi delne zemljiške posesti bistriških belih menihov, kartuzijanov, ki sega v notranjsko deželo. Bistriška posest je bila mnogo večja in se je širila tudi v druge smeri. Do danes pa se je ohranilo le za to notranjsko področje podedovano ime Menišija in prebivalci so Meniševci.

Izbor posameznih elementov našega grba in grboslovna simbolika sta sporočilo krajanov, ki jim grb pripada, o

pokrajini, v kateri prebivajo in jo imenujejo Menišija. Grboslovni opis (blazoniranje) je naslednji: ščit je po zgledu avstrijsko-nemške heraldike 20. stoletja modre barve. Na ščitu, ki je takšne oblike, kot se v sodobnem grboslovju uporablja, je povedna slika. Na dnu, do popka ščita, od skrajno leve do skrajno desne, je znižan enojni hrib zelene barve. Od dna do glave ščita je postava belega meniha v gibanju (hoja), obrnjenega proti pozitivni, levi polovici ščita. V desni roki drži popotno palico, v levici pa gorečo plamenico, ki rumeno gori. Na ščitni modrini je nepravilno posutih sedem šesterokrakih rumenih zvezd. Nad ščitom je namesto šlema simetrično postavljena polhovka v naravni barvi. Pod grbom je bela lenta z geslom (deviza) MENIŠIJA, izpisanim v klasični majuskuli.

Prav bi bilo, da bi Občina Cerknica naš grb sprejela kot uradno oznako tega dela njenega ozemlja, kakor država sprejme svoj grb in je v ustavi uzakonjen.

Čim več ga uporabljamo in s tem krepimo pripadnostna, povezovalna in druga pozitivna čustva krajanov!

Literatura:

1. Franz Gall: Osterreichische Wappenkunde, Heraldica slovenica.
2. Zmago Jelinčič Plemeniti: Slovenska grb in zastava heraldika in veksilologija.
3. Jožko Šavli: Slovenska znamenja.

